

[Vanggaard.]

tion, der blev drevet af Marinen, og den nuværende Regering har derfor en vis Grund til at være taknemmelig for den ensidige Flaadeindsats, der blev øvet.

Der kan peges paa, at saaledes var Ønskerne, det vil jeg ingenlunde underkende, og det er anført af det ærede Medlem, at vi burde have en langt stærkere Flaade, men jeg kan dog ikke se andet, end at Flaaden faar for lidt for sine Penge. Jeg vil ikke bruge det Udtryk, at det er en af de sletteste Administrationer her i Landet, men det er en slet Administration. Ser vi paa deres egen Opgivelse, finder vi, at Marinen i 1928 opgav en Byggepris for Torpedobaade paa 1 566 000 Kr. og for Undervandsbaade paa 2¼ Mill. Kr. Det var Viceadmiralen, som i Januar 1928 opgav disse Priser, men Torpedobaadene, som man byggede i det Tidsrum, kom til at koste ikke 1½ Mill. Kr., men 2 Mill. Kr. Stykket, og Undervandsbaadene kom ikke til at koste 2¼ Mill. Kr., men 3 Mill. Kr. Stykket. Saa lidt svarede det gennemførte til Marinens eget Overslag.

Jeg mener derfor at kunne paastaa, at man ikke har haft den fornødne Føling med Begivenhederne. Jeg har adskillige Gange set Orlogsværftet og Hærens Værksteder, og jeg kan ikke komme bort fra, at paa Hærens Værksteder hersker et normalt Arbejds-tempo. Jeg tror derfor, det var bedre, om Flaaden overdrog sin Byggevirksomhed til Burmeister & Wain og selv nøjedes med Reparationer. Orlogsværftet har i sin nuværende Skikkelse overlevet sig selv.

Der ses med kritiske Øjne paa de Bevillinger, der gives til Forsvaret, og det gælder derfor om at faa saa meget som muligt ud af Pengene; man maa meget hellere opgive at bygge disse Panserskibe, som skal koste 12 Mill. Kr. pr. Enhed og maaske oven i Købet vil blive dyrere, og deres Kampværdi er vist ikke saa overordentlig stor. Jeg mener i alt Fald, at vi for disse Penge kan faa Forsvarsmidler, der er af meget større Betydning for dette Lands samlede Forsvar, end vi kan faa ved at sætte alle disse forfærdelig mange Penge i een Kampenhed.

Hvis man i dette Land saa med mere Flothed, om jeg saa maa sige, paa Forsvarsbudgettet, saa var det en anden Sag; men det ved man jo, at man ikke gør, og naar Forholdene er, som de er, mener jeg, at det er muligt at faa noget mere nyttigt ud af Bevillingerne til Forsvaret, end man faar ved at lægge Pengene i Panserskibe. Der er Luftforsvaret, og der er en Ting, som

jeg dog ogsaa finder Anledning til at nævne, og som maaske er fuldt saa aktuelt som hele denne Udvikling af Marinen, nemlig Jyllands Forsvar, som lader meget tilbage at ønske. Jeg mener, at Bevillingerne kan lægges paa Steder, hvor de gør det samlede Forsvar mere Nytte end den, der vil fremkomme ved at lægge Vægten ensidigt paa Bygningen af Panserskibe. Hvis Flaaden opgav dem og indskrænkede sig til lette Krydsere, som jo ogsaa kunde bruges til Fiskeriinspektion, Torpedobaade, Undervandsbaade, Minespærring, og hvad dertil hører, vilde den kunne faa mere ud af sit Budget.

Naar derfor — og hermed skal jeg slutte — det ærede Medlem Hr. Westermann retter voldsomme Bebrejdelser mod Lovgivningsmagten og specielt mod Venstre for at have forsømt Flaaden, saa kan, mener jeg, det ærede Medlem takke det Værn, han tjener, derfor, fordi dette Værn i Modsætning til Hæren har drevet en ensidig Politik, der gik ud paa Hærens Nedskæring til Fordel for Flaaden. Nu er der et gammelt Ord, der siger, at den, der graver en Grav for andre, falder til sidst selv i den, og det er jo sket i det foreliggende Tilfælde; men man ligger her, som man har redet. Det har jeg for en Gangs Skyld gerne villet benytte Lejligheden til at sige, og nu har jeg faaet Luft for det her.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Til det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) skal jeg sige, at Koncessionerne saavel for Jydsk Telefonselskab som for Københavns Telefonselskab — Koncessioner, der er tilvejebragt ved Rigsdagens Medvirking — fastslaar, at de paagældende Selskaber har Ret til at udbetale Aktionærerne indtil 8 pCt. af Udbyttet. Selskaberne skal kun have Ministerens Tilladelse til en højere Udbytteprocent end 8. For Jydsk Telefonselskabs Vedkommende var efter min Opfattelse i Fjor Udbyttet ikke saa stort, at der burde udbetales 8 pCt., og Statens Repræsentanter foreslog derfor, at Udbyttet skulde sættes lavere, men dette Forslag blev nedstemt af den øvrige Bestyrelse og Generalforsamlingen. I Aar er der ikke særlige saglige Grunde for en Henstilling fra mig til Statens Repræsentanter i Selskabet, idet Udbyttet i Aar tillader en saadan Udbetaling.

Forsvarsministeren (Starming): Jeg gaar ud fra, at den Diskussion, som er begyndt her, ikke egner sig til Fortsættelse,